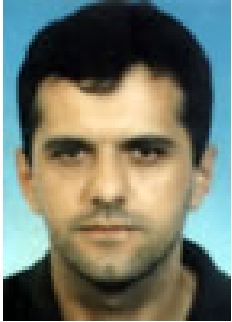

(Пресс РС)

Уочи једног од излазака на биралишта у другој половини деведесетих година, грађанин Х био је спреман да подржи кандидате Српске радикалне странке за Парламент БиХ и Социјално-либералну странку на изјашњавању за Народну скупштину РС. На питање - како може да истовремено буде склон противречним опцијама, уследио је луцидан одговор: "Имам радикалан однос према статусу РС у БиХ и либералан став о унутрашњим релацијама у РС".

Актуелни председник РС је два пута долазио на власт. Први пут као премијер, 1997. године, следио је обрнут резон у односу на грађанина Х. Био је углавном "радикалан" унутар РС, а мање-више "либералан" у комуникацији са Сарајевом и Западом. Како је то завршило, видели смо 2000. године. Пет сезона касније, Милорад Додик се вратио на исту функцију, али са измењеним приоритетима. "Радикализам" је усмерио према политичкој Башчаршији, Бриселу и Вашингтону, а у координатама РС, без обзира на живописне дисонантне тонове, није било драстичног угрожавања "либералног" амбијента.

После избора 2010. и даље је био председник, али не Владе, већ Републике. Али, од тог момента, није више било препознатљивог "радикализма" усмереног према нивоу БиХ, а није много остало ни од почетног "либералног" наслеђа у РС. Сада смо дошли до тачке да први човек РС, као важне ствари које треба решавати на нивоу БиХ, осим тракавице "Сејдић - Финци" и излизаних "европских интеграција", из нафталина вади већ

заборављену "причу о МАП-у". Подсетимо, ради се о првој озбиљној степеници на злокобном путу у НАТО, а западна војна алијанса је последња структура на свету којој је потребна "јака РС". Они би радије да је виде слабашну. Или да је уопште не виде.

То је, дакле, спољнополитичка смерница, док су на унутрашњем плану протекли дани, између осталог, били у знаку потраге за креаторима и дистрибутерима фамозних летака и плаката у Бањалуци. Независно од садржаја тог "материјала", сам начин реаговања, са инспекторима на "терену", говори о нервози. Па чак и о слабости, јер власт коју у јеку дигиталног доба могу да забрину средства политичке борбе од пре једног века, не пуца баш од самоуверености, без обзира на "опуштена" баратања изборним пројекцијама за 2014. годину.

Када дође време за то, коме ће се обраћати председник РС међу "три послератна друга"? Стварном грађанину Х, који му је с оригиналним схватањем "радикализма" и "либерализма" два пута донео већину - с недвосмисленом тачком 2006. и с низом упитника и узвичника 2010. године? Или хипотетичком грађанину Y, отвореном за МАП и затвореном за "досадну студентарију", од кога је на "поклон" добио мањину 2000. године? Или грађанину без ознаке, који се мултипликује у све више примерака и за кога и РС и БиХ постају апстракције, а гола борба за егзистенцију једина реалност?